

“मीठे बच्चे- तिम्रो स्वधर्म शान्ति हो, सच्चा शान्ति शान्तिधाममा मिल्न सक्छ। स्वधर्ममा रहनु छ, यो कुरा सबैलाई सुनाउनु छ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ ज्ञान एक बाबाको पासमा छ, जुन अहिले नै तिमी पढ्छौ ?

उत्तर:- पाप र पुण्यको ज्ञान। जब बाबालाई गाली दिन थाल्छौ, तब पाप आत्मा बन्छौ र जब बाबालाई र ड्रामालाई जान्दछौ तब पुण्य आत्मा बन्छौ। यो पढाइ तिमी बच्चाहरूले अहिले नै पढ्छौ। तिमीले जान्दछौ- सबैलाई सद्गति दिने एकै बाबा हुनुहुन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई सद्गति अर्थात् मुक्ति, जीवनमुक्ति दिन सक्दैन।

गीत:- इस पाप की दुनियाँ से.....

ओम् शान्ति। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- यो हो पाप आत्माहरूको दुनियाँ। भारतलाई नै भनिन्छ- पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ थियो, जहाँ देवी देवताहरूको राज्य थियो। यो सुखधाम थियो अरू कुनै खण्ड थिएन, एउटै भारतवर्ष थियो। चैन अथवा सुख त्यस सत्ययुगमा थियो जसलाई स्वर्ग भनिन्छ। यो हो नर्क। पहिले स्वर्ग थियो, अहिले नर्क बनेको छ। नर्कमा चैन अथवा सुख शान्ति कहाँबाट आओस्। कलियुगलाई नर्क भनिन्छ। कलियुग अन्त्यलाई अभै रौरव नर्क भनिन्छ। दुःखधाम भनिन्छ। पहिले सुखधाम थियो, जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। पवित्र गृहस्थ धर्म थियो। पवित्रता पनि थियो, सुख शान्ति पनि थियो, सम्पत्ति पनि धेरै थियो। अहिले त्यही फेरि पतित बनेको छ, सबै विकारी छन्। यो हो दुःखधाम। पहिले सुखधाम थियो। र, जहाँ हामी आत्माहरू निवास गर्छौं, त्यो हो शान्तिधाम। शान्ति वहाँ शान्तिधाममा नै मिल्न सक्छ। आत्मा शान्त वहाँ नै रहन सक्छ, जसलाई स्वीट होम, निराकारी दुनियाँ भनिन्छ। त्यो हो आत्माहरूको घर। वहाँ जब रहन्छौ तब आत्मा शान्तिमा हुन्छ। बाँकी शान्ति कुनै जंगल आदिमा जानाले मिल्दैन। शान्तिधाम त त्यही हो। सत्ययुगमा सुख पनि हुन्छ, शान्ति पनि हुन्छ। यहाँ दुःखधाममा शान्ति हुन सक्दैन। शान्तिधाममा मिल्न सक्छ। सुखधाममा पनि कर्म हुन्छ, शरीरद्वारा पार्ट खेल्नुपर्छ। यस दुःखधाममा एउटा पनि मनुष्य छैन, जसलाई सुख-शान्ति होस्। यो हो भ्रष्टाचारी पतितधाम, त्यसैले त पतित-पावनलाई बोलाउँछन्। तर उहाँ बाबालाई कसैले जान्दैनन्, अनाथ बनेका छन्। अनाथ भएका कारण आपसमा लडाईं भगडा गर्छन्। कति दुःख अशान्ति मारा-मारी छ। यो हो नै रावणराज्य। रामराज्य माग्छन्। रावण राज्यमा न सुख छ, न शान्ति छ। रामराज्यमा सुख शान्ति दुवै थियो। आपसमा कहिल्यै लडाईं भगडा गर्दैनथे, वहाँ ५ विकार हुँदै-हुँदैन। यहाँ ५ विकार छ। पहिलो हो देह अभिमान मुख्य। फेरि काम, क्रोध। जब स्वर्ग थियो तब यी विकार थिएनन्। वहाँ देही-अभिमानी थिए। अहिले सबै मनुष्य देह-अभिमानी छन्। देवताहरू थिए देही-अभिमानी। देह अभिमान भएका मनुष्यले कहिल्यै कसैलाई सुख दिन सक्दैनन्, एक अर्काको दुःख नै दिन्छन्। यस्तो नसम्भ- कोही लखपति, करोडपति, पदमपति छन् भने सुखी छन्। यो त सबै हो मायाको आडम्बर। मायाको राज्य हो। अहिले त्यसको विनाशको लागि यो महाभारत लडाईं सामुन्ने खडा छ। यसपछि फेरि स्वर्गको

२०७३ वैशाख ४ शनिबार १६-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन द्वार खुल्नेछ। आधाकल्प पछि फेरि नर्कको द्वार खुल्छ। यी कुरा कुनै शास्त्रमा छैनन्। भन्दछन्— जब भक्ति गरिन्छ तब भगवान् मिल्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जब भक्ति गर्दा-गर्दै बिलकुल तल आउँछन्, तब मलाई आउनुपर्छ— स्वर्गको स्थापना गर्न अर्थात् स्वर्ग बनाउन। पहिले जो स्वर्ग थियो, त्यो कसरी नर्क बन्यो? रावणले बनायो। गीताका भगवान्द्वारा तिमीलाई राज्य मिल्यो, २१ जन्म स्वर्गमा राज्य गर्नु। फेरि द्वापर हुँदै कलियुगमा कला कम भएको छ यसैले सबैले पुकारिरहन्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्। पतित मनुष्यलाई सुख-शान्ति पतित दुनियाँमा मिल्नै सक्दैन। कति दुःख पाउँछन्। आज पैसा चोरी भयो, आज नोक्सान भयो, आज रोगी भयो। दुःख नै दुःख छ नि। अहिले तिमी सुख शान्तिको वर्सा पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, बाबाबाट स्वर्गको वर्सा लिने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। सदा सुखी बनाउने वाला एकै बाबा हुनुहुन्छ। सदा दुःखी बनाउने वाला रावण हो। यी कुरा कसैले जान्दैनन्। सत्ययुगमा दुःखका कुरा हुँदैनन्। कहिल्यै रुनु पर्दैन। सदैव सुख नै सुख हुन्छ। वहाँ देह अभिमान अथवा काम, क्रोध आदि हुँदैनन्। जबसम्म ५ विकारको दान दिदैनौ तबसम्म दुःखको ग्रहण छुट्न सक्दैन। भन्छन् नि— दान दियो भने ग्रहण छुट्छ। यस समय सारा दुनियाँलाई ५ विकारको ग्रहण लागेको छ। जबसम्म यो ५ विकारको दान दिदैनौ तबसम्म १६ कला सम्पूर्ण देवता बन्न सक्दैनौ। बाबा सबैको सद्गति दाता हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— गुरु विना गति हुँदैन। तर गतिको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। मनुष्यको गति सद्गति अर्थात् मुक्ति जीवनमुक्ति। त्यो त बाबाले नै दिन सक्नुहुन्छ। यस समय सबैको सद्गति हुनु छ।

दिल्लीलाई नयाँ र पुरानो दिल्ली भन्छन्। तर अहिले नयाँ त छैन। नयाँ विश्वमा नयाँ दिल्ली हुन्छ। पुरानो विश्वमा पुरानो दिल्ली हुन्छ। अवश्य जमुनाको कण्ठ थियो, दिल्ली परिस्तान थियो। सत्ययुग थियो नि। देवी देवताहरू राज्य गर्दथे। अहिले त पुरानो दुनियाँमा पुरानो दिल्ली छ। नयाँ दुनियाँमा त यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यो भुलेका छन्। नयाँ भारत, नयाँ दिल्ली थियो तब उनीहरूको राज्य थियो, अरू कुनै खण्ड थिएन। यो कसैले पनि जान्दैन। सरकारले यो पढाउँदैन। जान्दछन्— यो त अधुरो इतिहास हो, जबदेखि इस्लामी बौद्धी आए। लक्ष्मी-नारायणको राज्यको कसैलाई थाहा छैन। यो बाबा नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ— सारा सृष्टिको चक्र कसरी फिर्छ। जबस्वर्ग थियो तब गोल्डन एज थियो। अहिले हेर त्यही फेरि के बनेको छ! फेरि हीरा जस्तो कसले बनाउँछ? बाबा भन्नुहुन्छ— जब तिमी धेरै पाप आत्मा बन्छौ तब म आउँछु पुण्य आत्मा बनाउन। यो ड्रामा बनेको छ, जसलाई कसैले पनि जान्दैन। यो ज्ञान बाबा सिवाय कसैले दिन सक्दैन। ज्ञानका सागर बाबा नै हुनुहुन्छ, उहाँ आएर पढाउनु हुन्छ। मनुष्यले मनुष्यलाई कहिल्यै सद्गति दिन सक्दैन। जब देवी देवता थिए तब सबैले एक अर्कालाई सुख दिन्थे। कोही पनि बिमारी रोगी हुँदैनथे। यहाँ त सबै रोगी छन्। अहिले बाबा आउनुभएको छ फेरि स्वर्ग बनाउन। बाबाले स्वर्ग बनाउनु हुन्छ, रावणले नर्क बनाउँछ। यो खेल हो जसलाई कसैले पनि जान्दैन। शास्त्रको ज्ञान हो नै दर्शनशास्त्र, भक्ति मार्ग। त्यो कुनै सद्गति मार्ग होइन। यो कुनै शास्त्रको दर्शन होइन। बाबाले कुनै शास्त्र सुनाउनुहुन्न। यो हो

२०७३ वैशाख ४ शनिबार १६-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

आध्यात्मिक ज्ञान । बाबालाई रूहानी पिता भनिन्छ । उहाँ आत्माहरूको पिता हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुँ यसैले ज्ञान सागर हुँ । यस मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्षको आयु कति हो ? कसरी वृद्धि हुन्छ फेरि कसरी भक्ति मार्ग शुरू हुन्छ ? यो म जान्दछु । तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान दिएर स्वर्गको मालिक बनाउँछु फेरि तिमी मालिक बन्छौ । यो ज्ञान तिमीलाई एकै पटक मिल्छ फेरि गुम भएर जान्छ फेरि सत्ययुग त्रेतामा यस ज्ञानको आवश्यकता रहँदैन । यो ज्ञान केवल तिमी ब्राह्मणहरूलाई छ । देवताहरूमा यो ज्ञान छैन । त्यसैले परम्परादेखि यो ज्ञान आउन सक्दैन । यो तिमी बच्चाहरूलाई केवल एकै पटक मिल्छ, जसबाट तिमी जीवनमुक्त बन्छौ । बाबाबाट वर्सा पाउँछौ । तिम्रो पासमा धेरै आउँछन्, भन्छन्— मनको शान्ति कसरी मिल्छ ? तर यसो भन्नु भूल हो । मन-बुद्धि आत्माका अंग हुन्, जसरी शरीरका अंग हुन्छन् । आत्मालाई पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बाबाले नै आएर बनाउनु हुन्छ जुन सत्ययुग त्रेतासम्म चल्यो । फेरि पत्थरबुद्धि बन्छन् । अहिले फेरि तिमी पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बन्छौ । तिम्रो बुद्धि पारसबुद्धि थियो, त्यसमा खाद मिसिदै गयो । अब फेरि पारसबुद्धि कसरी बन्ने ? बाबा भन्नुहुन्छ— हे आत्मा मलाई याद गर । यादको यात्राद्वारा तिमी पवित्र बन्छौ र मेरो पासमा आउँछौ । बाँकी जो भन्छन्— मनको शान्ति कसरी मिल्छ ? उनीहरूलाई बताऊ— यहाँ शान्ति यहाँ कसरी हुन सक्छ ? यो हो नै दुःखधाम किनकि विकारहरूको प्रवेशता छ । यो त बेहदको बाबाबाट नै वर्सा मिल्न सक्छ । फेरि रावणको साथ मिल्नाले पतित बन्छौ फेरि बाबाद्वारा पावन बन्न सेकेन्ड लाग्छ । अहिले तिमी आएका छौ बाबाबाट जीवनमुक्तिको वर्सा लिन । बाबाले जीवनमुक्तिको वर्सा दिनुहुन्छ र रावणले जीवनबन्धको श्राप दिन्छ, यसैले दुःख नै दुःख छ । ड्रामालाई पनि जान्नु छ । दुःखधाममा कसैलाई सुख शान्ति मिल्न सक्दैन । शान्ति त हामी आत्माहरूको स्वधर्म हो, शान्तिधाम आत्माको घर हो । आत्माले भन्छ— मेरो स्वधर्म शान्ति हो । यो शरीररूपी बाजा बजाउँदिनँ, बस्दछु । तर कहिलेसम्म बस्ने ? कर्म त गर्नु नै छ नि । जबसम्म मनुष्यले ड्रामालाई जान्दैनन् तबसम्म दुखी रहन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— म हुँ नै गरिब निवाज । यहाँ गरिब नै आउँछन् । धनवानको लागि त स्वर्ग यहाँ छ । उनीहरूको तकदिरमा स्वर्गको सुख छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— म गरिब निवाज हुँ । धनवानलाई गरिब र गरिबलाई धनवान बनाउँछु । धनवान यति उच्च पद पाउन सक्दैनन् किनकि यहाँ धनवानलाई नशा छ । हो, प्रजामा आउनेछन् । स्वर्गमा त अवश्य आउँछन् । तर उच्च पद गरिबले पाउँछन् । गरिब धनवान बन्छ । उनीहरूलाई देह अभिमान छ नि— हामी धनवान हौं । तर बाबा भन्नुहुन्छ— यो धनमाल सबै माटोमा मिल्नेछ, विनाश हुन्छ । देही-अभिमानी बन्नमा धेरै मेहनत छ । यस समय सबै देह-अभिमानी छन् । अब तिमी देही-अभिमानी बन्नु छ । आत्माले भन्दछ— मैले ८४ जन्म पूरा गरें । नाटक पूरा हुन्छ, अब फर्केर जानु छ । अहिले कलियुगको अन्त्य, सत्ययुगको आदिको संगम हो । बाबा भन्नुहुन्छ— हर ५ हजार वर्षपछि आउँछु, फेरि हीरा जस्तो बनाउन । यो इतिहास-भूगोल बाबाले नै बताउन सक्नुहुन्छ । अच्छा !

२०७३ वैशाख ४ शनिबार १६-०४-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासँग जीवनमुक्तिको वर्सा लिनको लागि पावन अवश्य बन्नु छ । ड्रामाको ज्ञानलाई बुद्धिमा राखेर दुःखधाममा रहेर पनि दुःखबाट मुक्त हुनु छ ।
- २) धनमाल वा धनको नशालाई छोडेर देही-अभिमानि रहने पुरुषार्थ गर्नु छ ।

वरदानः— स्वयंको आरामलाई पनि त्याग गरेर सेवा गर्नेवाला सदा सन्तुष्ट, सदा हर्षित भव

सेवाधारीले आफ्नो रात दिनको आरामलाई पनि त्याग गरेर सेवामा नै आराम महसुस गर्छन् । उनीहरूको सम्पर्कमा रहनेहरू वा सम्बन्धमा आउनेहरूले समीपताको यस्तो अनुभव गर्छन् मानौं शीतलता वा शक्ति, शान्तिको भरनाको मुनि बसेको छु । श्रेष्ठ चरित्रवान सेवाधारीले कामधेनु बनेर सदाकालको लागि सबैको मनोकामना पूर्ण गरिदिन्छन् । यस्ता सेवाधारीलाई सदा हर्षित र सदा सन्तुष्ट रहने वरदान स्वतः मिल्छ ।

स्लोगनः— ज्ञान स्वरूप बन्नु छ भने हर समय अध्ययनमा अटेन्सन राख, बाबा र पढाइसँग समान प्यार रहोस् ।